

AVE

a la

MARE DE DÉU DE FÀTIMA

Venerada a la Parròquia d'Encamp (Principat d'Andorra, bisbat d'Urgell)

Se celebra el dia 13 de maig

De la glòria baixa
la Mare de Déu,
cantem-li tots l'Ave
amb sonora veu:
*Ave, Ave, Ave Maria;
Ave, Ave, Ave Maria.*

La Verge Maria
del cel ha baixat
a dur l'alegria
del seu dolç regnat. *Ave...*

Duu túnica blanca
de seda i lilàs,
i, blancs, uns rosaris
li pengen del braç. *Ave...*

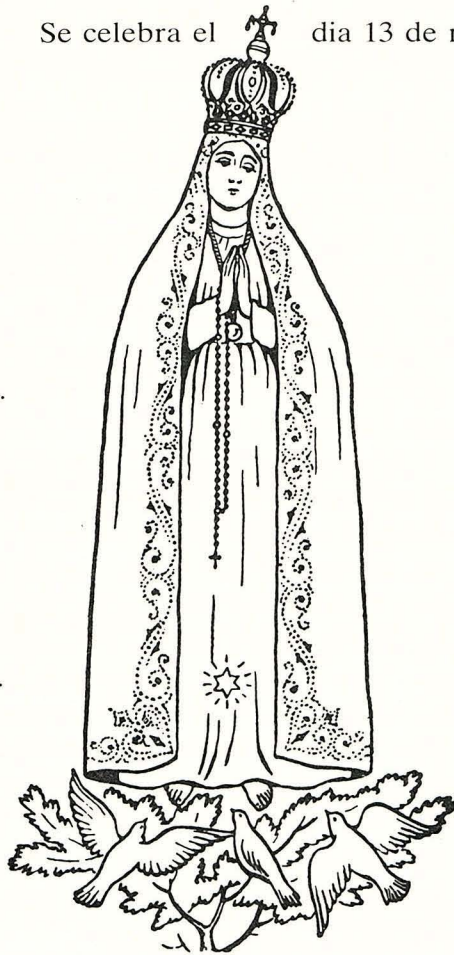
La veuen joiosos
tres gràcils infants.
Maria els parla
amb ulls perlejants. *Ave...*

Avui a nosaltres,
fills seus, ha vingut
amb tendres penyores
d'amor i virtut. *Ave...*

Cantem-li nous himnes
amb cor reverent,
contrits i confosos
de tant mancament. *Ave...*

Beneïu, Senyora,
els nostres conreus
i aquestes fillades
que us besen els peus. *Ave...*

Voleu les famílies
al vostre redós,
i com el fill pròdig
retornen a Vós. *Ave...*

«No feu més injúria
a nostre Senyor
i feu penitència
pel món pecador.» *Ave...*

«Jesús, Senyor nostre,
ha estat massa ofès:
reseau el rosari,
que és font de mercès.» *Ave...*

«Els vicis emmenen
al foc infernal:
fills meus, consagreu-vos
al cor maternal.» *Ave...*

Farem penitència,
farem oració,
oh Verge Maria,
tingueu compassió. *Ave...*

Les flors del rosari
tindrem a les mans;
que siguin l'anella
que ens faci germans. *Ave...*

De Fátima Verge,
Senyora dels cels,
oïu les pregàries
dels vostres fidels. *Ave...*

Vulgueu, Verge santa,
passar a Crist Senyor
la súplica encesa
del nostre Pastor. *Ave...*

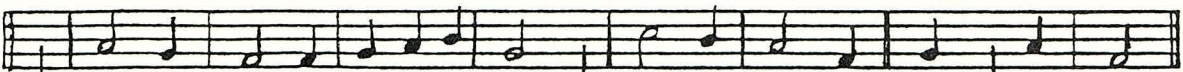
Els vostres dissabtes
farem amb fervor:
cinc roses enceses
del vostre candor. *Ave...*

Igual com a Iria,
veurem néixer el raig
de vostra puresa,
poncella de maig. *Ave...*

Oh santa Maria,
joiell del cel blau,
al món que s'enfonsa,
torneu-li la pau.
*Ave, Ave, Ave Maria;
Ave, Ave, Ave Maria.*

De la Glòria baixa la Ma-re de Déu, can-tem-li tots A-ve amb so-no-ra veu:

A - ve A - ve, A - ve Ma-ri-a, A - ve A - ve, A - ve Ma-ri - a.

V. Beneïda sou vós entre totes les dones.

R. I beneït és el fruit del vostre ventre.

PREGUEM

Déu omnipotent, concediu als vostres fidels, que confien en la protecció de la santíssima Verge Maria, que, per la seva intercessió, siguin alliberats de qualsevol mal a la terra i arribin al goig etern del cel. Per Crist Senyor nostre. - R. Amén.

ELS «GOIGS», UNA TRADICIÓ CATALANA

Els goigs són uns cants religiosos de música senzilla amb què pregonem les virtuts, al temps que demanem la protecció de la Mare de Déu o dels sants. És una oració perquè sigui cantada per tot el poble fidel.

La lloança mariana, gairebé tan antiga com el cant a l'Església, concretava el seu tema en els misteris de goig de la Mare de Déu. Al segle XVIII, els trobadors els revesteixen de la forma de cançó i dansa.

L'estampació de goigs, la trobem estesa en pocs anys per totes les terres catalanes: Conflent, Rosselló, comarques valencianes, Illes Balears, l'Alguer i Andorra, i segueixen ben vius a tot arreu.

Al segle XVIII, després del decret de Nova Planta, promulgat per Felip V, el català va quedant només com a llengua parlada, i foren els goigs precisament el que contribuï a mantenir la llengua de Catalunya en documents escrits. Els goigs fan un servei a l'Església, a la religiositat del poble, i també al país.

Amb tot això, arribem al segle XX, en què els goigs es mantenen vius, actuals, i són presents en totes les festivitats de la Mare de Déu i dels sants de devoció popular, i estem assistint fins i tot a una rebrotada dels goigs. Es van redescobrint i es canten cada vegada més a les ermites on ja es cantaven i a moltes parròquies que no en tenien abans.

Si els goigs es perden és perquè es perd la fe; els pobles que tenen la fe viva mantenen vius els goigs. Preguem a Déu i a santa Maria que els goigs es mantinguin sempre.

JOSEP M. JUJOL I GIBERT

Encamp, 27 de maig de 1989

*Aquest «Ave a la Mare de Déu de Fàtima»,
una modalitat popular relacionada amb els goigs,
es cantà a Sant Miquel de la Mosquera,
de la Parròquia de Santa Eulàlia d'Encamp, el 25 de gener de 1992, amb motiu
de ser-hi col·locada i beneïda la imatge de la Mare de Déu;
acte presidit pel rector Mn. Pere Cañada.
I s'hi ha tornat a cantar el dia 13 de maig, en l'ocasió de celebrar
la festivitat de la Mare de Déu de Fàtima.*

Encamp, maig del 1992

L'orla és de l'artista Francesc A. Pujol. La música és la pròpia i tradicional